

27. december 2015

Jubileum rodiny – Svätý rok milosrdenstva

Svätý Otec František vyzýva všetky miestne Cirkvi, aby vo Svätom roku milosrdenstva na sviatok Svätej rodiny 27.decembra 2015 zvolali rodiny do niektorého z jubilejných chrámov, ktoré majú svätú bránu na oslavu Božej lásky k rodinám.

Svätý Otec František v tento deň bude predsedat' svätej omši v Bazilike svätého Petra v Ríme o 10:00 hod. za účasti rímskych rodín a pútnikov. Svätá brána bude otvorená od 7:30 hod. ráno a bude možné vstúpiť do baziliky v sprievode, ktorý bude vychádzať od Betlehema umiestneného v strede Svätopeterského námestia.

Pápežská rada pre rodinu pripravila pastoračnú príručku k prechodu rodín svätou bránou. Obsahuje tri hlavné momenty, pri ktorých sú rodiny pozvané ďakovať Pánovi, prosiť Boha i jeden druhého o odpustenie, a zvoliť si konkrétny úkon milosrdenstva, ktorý viac spojí a posilní v dôvere v Boha, ktorý každého z nich prijíma a miluje.

PRECHOD SVÄTOU BRÁNOU

Pastoračná príručka navrhuje spôsob slávenia v miestnych cirkvách, pričom necháva možnosť upraviť ho podľa miestnych podmienok

Inštrukcia je určená rodinám a ponúka krátku pobožnosť počas prechodu svätou bránou. Rodinu alebo skupinu rodín vedú rodičia, pričom niekto zo starších napr. staršie dieťa číta texty Svätého Otca.

ÚVOD (pred vstúpením do svätej brány)

Z buly Misericordiae vultus, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Osobitným znakom svätého roka je putovanie, pretože tento rok je obrazom cesty, ktorú každý človek uskutočňuje svojím životom. Život je putovaním a ľudská bytosť je viator, pútnik kráčajúci cestou do vytúženého cieľa: Rovnako ak chceme dôjsť k svätej bráne v Ríme či na ktoromkoľvek inom mieste, musíme každý podľa svojich síl vykonať istú púť. Táto púť symbolizuje, že aj milosrdenstvo je cieľom, ktorý treba dosiahnuť a ktorý si vyžaduje námahu a obeť. Púť nech je teda popudom na obrátenie: prostredníctvom svätej brány sa dáme objasť Božím milosrdenstvom a zaviazeme sa, že budeme milosrdní voči druhým, ako je Otec milosrdný voči nám. (MV 14)

Prežehnanie sa znakom kríža

Chvíľa ticha

Rodičia pripomenú svojim deťom dôvody, ktoré ich priviedli k tomuto okamihu milosti a vysvetlia im zmysel Jubilea a význam svätej brány.

„JEHO MILOSRDENSTVO JE VEČNÉ“

Confessio laudis –Vyznanie chvály

Z buly Misericordiae vultus, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

„Jeho milosrdenstvo je večné.“ Tento refrén sa opakuje za každým veršom Žalmu 136, ktorý rozpráva o dejinách Božích zjavení. Vďaka milosrdenstvu majú všetky udalosti Starého zákona hlbokú spásnu hodnotu. Milosrdenstvo robí z dejín Boha s Izraelom dejiny spásy. Neustále opakovanie refrénu – „jeho milosrdenstvo je večné“ – ako je to v spomínanom žalme, akoby chcelo prelomiť kruh priestoru a času a všetko vsadiť do večného tajomstva lásky. Akoby sa tým chcelo povedať, že nielen v dejinách, ale aj vo večnosti bude človek neustále pod milosrdným pohľadom Otca. Preto nie náhodou chcel izraelský ľud vložiť tento žalm – „veľký hallel“, ako ho nazývajú – do najdôležitejších liturgických sviatkov. Ježiš sa modlil tento žalm milosrdenstva pred svojím umučením.

Poznanie, že sám Ježiš sa modlil tento žalm, robí ho pre nás kresťanov ešte dôležitejším a zaväzuje nás prijať tento refrén do našich každodenných modlitieb chvály: „Jeho milosrdenstvo je večné.“ (MV 7)

V tomto pre nás tak veľmi dôležitom dni sa pokúsime napísať chvály našej rodiny. Tak ako mal Izrael zoznam najdôležitejších udalostí svojich dejín a pri každej z nich opakoval refrén „jeho milosrdenstvo je večné“, tak aj teraz si chceme navzájom pomôcť objaviť najkrajšie a najdôležitejšie udalosti našej rodiny. Do každého riadku napíšeme udalosť, ktorou Pán urobil niečo dôležité pre nás (prvé dva riadky sú príklady) a potom sa spoločne pomodlíme podľa textu, ktorý sme napísali.

1. Dal nám stretnúť sa a zaľúbiť sa.

.....
Lebo jeho milosrdenstvo je večné

2. Požehnal našu rodinu.

.....
Lebo jeho milosrdenstvo je večné

3.

.....
Lebo jeho milosrdenstvo je večné

4.

.....
Lebo jeho milosrdenstvo je večné

5.

.....
Lebo jeho milosrdenstvo je večné

...

„SEDEMDESIATSEDEM RÁZ“

Confessio vitae –Vyznanie života

Z buly Misericordiae vultus, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

V podobenstvách venovaných milosrdenstvu Ježiš odhaľuje povahu Boha ako Otca, ktorý sa nikdy nevzdáva, až kým neodstráni hriech a svojim súcitom a milosrdenstvom nezvíťazí nad odporom. Poznáme tieto podobenstvá, zvlášť tri z nich: o stratenej ovci, o stratenej drachme a o otcovi a dvoch synoch (porov. Lk 15, 1 – 32). V týchto podobenstvách sa zdôrazňuje Božia radosť najmä vo chvíli, keď odpúšťa. Nachádzame v nich jadro evanjelia i našej viery, pretože milosrdenstvo sa v nich predstavuje ako sila, ktorá všetko premáha, naplňuje srdce láskou a utešuje odpustením.

V inom podobenstve nás okrem toho poučča vzhľadom na náš kresťanský životný štýl. Ježiš, vyprovokovaný Petrovou otázkou, koľkokrát treba odpustiť, odpovedá: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiatsedem ráz“ (Mt 18, 22), a rozpovie podobenstvo o „nemilosrdnom sluhovi“.

Ježiš potvrdzuje, že milosrdenstvo nie je len spôsob, akým koná Otec, ale stáva sa kritériom na pochopenie, kto sú jeho skutoční synovia. Skrátka, sme povolaní žiť milosrdenstvo, pretože najprv bolo milosrdenstvo preukázané voči nám. Odpustenie urážok sa stáva tým najjasnejším prejavom milosrdnej lásky a pre nás kresťanov je imperatívom, na ktorý nesmieme zabúdať. Aké ťažké sa zdá znova a znova odpúšťať! A predsa je odpustenie nástrojom, ktorý sme dostali do svojich krehkých rúk, aby sme dosiahli pokoj srdca. Zanechať nenávisť, hnev, násilie a pomstu je nevyhnutnou podmienkou šťastného života. (MV 9)

Čo by sme si mali navzájom odpustiť?

Zostaneme chvíľu ticho a nech sa každý pýta sám seba: komu z rodiny ponúkam dnes svoje odpustenie a za čo? Koho v rodine mám prosiť o odpustenie a za čo?

V tejto chvíli v krátkom rodinnom rozhovore poprosíme jeden druhého o odpustenie a ponúkame svoje odpustenie všetkým.

Čo by nám mal Boh odpustiť? Za čo musíme prosiť o odpustenie?

Ak je to potrebné, je teraz vhodná príležitosť pristúpiť aj k sviatosti zmierenia (v kostole sú k dispozícii kňazi bude to možné vtedy a vtedy...)

„AKO NEBESKÝ OTEC“

Confessio fidei –Vyznanie viery

Prechod svätou bránou a vstúpenie do kostola.

Z buly Misericordiae vultus, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Milosrdní ako Otec je „motto“ tohto svätého roka. Milosrdenstvo je dôkazom toho, ako miluje Boh. On sa dáva úplne, navždy, bezpodmienečne a bez toho, že by za to niečo chcel. Prichádza nám na pomoc, keď ho vzývame. Pomoc, ktorú vzývame, je už prvým krokom Božieho milosrdenstva voči nám. On nám prichádza pomôcť v našej slabosti, v ktorej žijeme. Jeho pomoc spočíva v tom, že nám umožňuje zachytiť jeho prítomnosť a blízkosť. Deň čo deň sa aj my, dotknutí jeho súcitom, môžeme stávať súcitnými voči druhým.

V tento svätý rok môžeme otvoriť srdcia tým, ktorí žijú na tých najodľahlejších existenciálnych perifériách, ktoré často moderná doba tragickým spôsobom vytvára. Koľko nebezpečných a bolestných situácií sa dnes vyskytuje vo svete! Koľkými ranami na tele sú poznačení mnohí ľudia, čo stratili svoj hlas, pretože ich volanie zoslablo či zaniklo v dôsledku ľahostajnosti bohatých národov. Počas tohto jubilea je Cirkev ešte väčšmi povolaná liečiť tieto rany, mierniť ich olejom útechy, obväzovať ich milosrdenstvom a liečiť nevyhnutnou solidaritou a láskavou pozornosťou. Neupadnime do ponížujúcej ľahostajnosti, do zvyku uspávajúceho ducha a zabraňujúceho objavovať nové veci, do ničivého cynizmu. Otvorme oči, aby sme videli biedu sveta, rany toľkých bratov a sestier zbavených ľudskej dôstojnosti, a dajme sa vyprovokovať, aby sme vypočuli ich volanie o pomoc. Naše ruky nech chytia ich ruky, pritiahnime si ich k sebe, aby pocítili teplo našej prítomnosti, priateľstva a bratstva. Nech sa ich volanie stane aj naším volaním, aby sme spoločne prelomili bariéru ľahostajnosti, ktorá často suverénne vládne, aby skryla pokrytectvo a egoizmus. (MV 14-15)

Po prechode svätou bránou a po zaujatí miesta v kostole sa chvíľu spoločne zhl'adme na kríž: je to tvár Božieho milosrdenstva, ktorá nás prijíma a objíma. V tejto chvíli môžeme objat' jeden druhého na znak zmierenia a vďaky. Rodičia poznačia na čelo svoje deti znakom kríža ako to urobili v deň ich krstu.

Na záver rodinného dialógu prijímúc pozvanie Svätého Otca Františka, sa spoločne dohodneme na konkrétnom skutku milosrdenstva voči chudobným, ktorý uskutočníme po návrate domov.

Toto je náš skutok milosrdenstva voči chudobným:

.....

.....

.....

.....

.....

Jubilejné odpustky

Pápež František napísal:

*„Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky musia na znak hlbokej túžby po opravdivom obrátení uskutočniť **krátku púť k svätej bráne**, ktorá bude otvorená na každej katedrále alebo na kostole, ktorý určí diecézny biskup, a tiež na štyroch pápežských bazilikách v Ríme. Taktiež stanovujem, že bude možné získať odpustky vo svätyniach, kde bude otvorená brána milosrdenstva, a v kostoloch tradične považovaných za milostivé. Je dôležité, aby bol moment získania odpustkov spojený predovšetkým so **sviatosťou zmierenia** a so **slávením Eucharistie**, zahrnujúcim **reflexiu nad milosrdenstvom**. Bude nutné, aby boli tieto slávené sviatosti spojené s **vyznaním viery** a s **modlitbou za mňa a za úmysly**, ktoré nosím v srdci na dobro Cirkvi a celého sveta.“*

(Z Listu Svätého Otca Františka, ktorým sa udeľujú odpustky pri príležitosti mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva)